

Núm. de Protocol: AD-0076-2/07
TSA: 29/07

S E N T È N C I A NÚM. 24-2008

PARTS:

Apel·lant: M.I. GOVERN
Representant: S.V.
Advocat: R.C.

Apel·lada: E.C.S.L.
Representant: C.F.
Advocat : B.A.

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President : M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

Magistrats: M.I. Sr. Bernard Plagnet
M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

A la vila d'Andorra la Vella, el 29 de febrer de 2008

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número SS-0076-2/07.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Lluís Saura Lluvià** el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, en la sentència número 2007-063, de 12 de juliol de 2007, va estimar parcialment la demanda formulada per la mercantil E.C.S.L. i va anul·lar parcialment una resolució del Ministre d'Economia, de 9 de febrer de 2007, per la qual havia imposat a l'empresa tres sancions per infraccions del Reglament de tallers de reparació de vehicles automòbils.

De les tres sancions imposades, la sentència anul·la la consistent en no haver fet un pressupost de reparació del vehicle de la persona que va denunciar els fets; les altres dues ho foren per desajustaments entre la factura i la feien feta i per inclusió de materials i comptabilització d'hores que no procedien.

2.- Contra la sentència interposa aquest recurs d'apel·lació la representació processal del Govern demanant la seva revocació i el manteniment de la sanció imposada, en atenció a que tant el Reglament de tallers com la Llei de protecció dels consumidors imposen l'obligació de confeccionar un pressupost llevat que hi hagi una renúncia expressa del consumidor, i ni consta la renúncia ni la confecció del pressupost.

3.- De l'escrit d'apel·lació se n'ha donat trasllat a la representació de E.C.S.L., que l'ha contestat en el sentit de que consta a les actuacions que el denunciante titular del vehicle sotmès a la reparació pel taller va reconèixer que l'empresa no s'havia negat a efectuar el pressupost.

4.- En els seus escrits de conclusions les parts han fet les manifestacions més adients als seus interessos respectius, quedant les actuacions vistes per a deliberar el Tribunal.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, de conformitat a allò establert en l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Correspon en aquesta instància analitzar l'aplicació que la sentència apel·lada fa del que disposa l'article 23-b) del Reglament de tallers de reparació de vehicles automòbils, aprovat per Decret de 28 de febrer de 2001 (BOPA de 7 de març de 2001) que descriu com una infracció lleu, pel que ara interessa, el "negar-se a lliurar pressupost o tenir qualsevol tipus injustificat de reticència, demora o discriminació d'un vehicle pel fet d'haver estat exigida la realització d'un pressupost".

Aquest tipus descriptiu de la infracció administrativa susceptible de ser comesa pels responsables dels tallers de reparació s'ha de relacionar amb l'article 18.1 del mateix Reglament, que reconeix el dret de tot usuari dels serveis propis d'un taller de reparació de vehicles d'obtenir un pressupost escrit quan el valor estimat de la reparació sigui superior als 150,25 €.

La sentència anul·la la sanció imposada per infracció dels preceptes citats amb l'argument de què no consta en les actuacions la comissió de cap acte denegatori d'un pressupost, entenent-se com a tal un document escrit, i és contra aquesta explicació que s'alça el Govern en considerar que la sentència ha vulnerat el precepte que configura l'emissió d'un pressupost com una obligació no eludible per qui ha de dur a terme la reparació, E.C.S.L. en el cas.

La infracció que descriu l'article 23 b), que és la única norma aplicable en raó al principi d'especialitat, requereix, d'una banda, que l'usuari hagi exigít un pressupost (en exercici del dret abans exposat) i d'altra, la negativa a lliurar-lo. En el cas, no consta ni una ni l'altra circumstància de fet, com recull la sentència i es dedueix de l'examen de l'expedient administratiu, per la qual cosa la resolució judicial recorreguda ha fet una correcta aplicació de la normativa.

En efecte, les circumstàncies que van determinar la denuncia de l'usuari contra l'empresa titular del taller van ser complexes i es descriuen en el fonament de Dret tercer de la sentència, que com a fets provats explica les incidències que van tenir lloc des de que el conductor del vehicle avariàt el va portar a E.C.S.L. fins que es van solucionar les desavinences amb el titular del taller, després de set hores i amb intervenció de la Policia, fets que van motivar la imposició de dues sancions més a l'empresa, i que van néixer d'un desacord sobre el que calia fer en el vehicle, el que es fa fer realment i el que es va acabar facturant i, posteriorment, pagant i que no és ara moment d'analitzar; però sí que cal indicar que en el marc d'aquestes incidències no es va exigir, al seu inici, un pressupost, ni hi va haver una

negativa a confeccionar-lo, que és la única cosa que s'ha de tenir en compte per valorar si s'ha fet o no una correcta aplicació del Dret.

Tercer.- El Govern, en el seu recurs d'apel·lació ofereix una valoració de la conducta tipificada com infracció en funció del que diu l'article 23 de la Llei de protecció al consumidor, de 31 de juliol de 1985 que estableix que "En realitzar-se qualsevol operació en la que intervingui un consumidor caldrà lliurar-ne un comprovant o, si de cas, el pressupost, llevat que l'interessat hi renunciï"; d'aquest text en dedueix l'obligació de lliurar un pressupost en tot cas, amb la conseqüència de que, el fet de no lliurar-lo, comporti la vulneració d'una obligació i constitueixi una conducta sancionable.

Tanmateix, aquesta interpretació no ha de prosperar perquè el règim jurídic d'aplicació, i el que s'ha aplicat, a més de manera exclusiva pel propi Govern i no discutida per cap de les parts, és la que hem exposat en l'anterior fonament de Dret, que no sanciona el fet de no lliurar pressupost sinó el negar-se a lliurar-lo quan és demanat.

Quart.- No procedeix fer cap pronunciament especial sobre el pagament de les despeses d'aquesta instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, en nom del poble andorrà ha decidit desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació del Govern contra la sentència número 2007-063, de 12 de juliol, que es confirma, sense fer cap pronunciament sobre el pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Administrativa